

Av Carol F. McConkie

Førsterådgiver i Unge kvinners øverste presidentskap

Fred i mitt hjerte

Da jeg var åtte, så jeg profeten, president David O. McKay (1873-1970). Han kom for å innvie en ny kirkebygning i Palmyra i New York. Familien min var tilstede på innvielsen. Mange andre kom også. Vi gledet oss til å få se profeten!

Jeg var ganske liten, så det var vanskelig for meg å se rundt alle menneskene. Men jeg kunne likevel føle president McKays kjærlighet. Et kort øyeblikk fikk jeg se hans hvite hår og vennlige ansikt. Jeg tenkte: "Det er slik en Guds profet ser ut." Jeg hadde lest om profeter

i Skriftene, men dette var første gang jeg hadde sett en profet eller en generalautoritet personlig. Jeg skjønnte at profeter er virkelige personer. Og de elsker oss! Jeg vil alltid huske den kjærlighet og fred jeg følte den dagen.

Da jeg var 11 år, hadde jeg en annen opplevelse som hjalp meg å føle fred i hjertet. Stavskonferansen nærmet seg, og jeg fikk lov til å synge i stavskoret. Jeg gledet meg sånn! Jeg hadde en pen hvit skjorte, og jeg følte meg så spesiell. Sangen vi sang, hadde ordene fra Johannes

14:27: "Fred etterlater jeg dere, min fred gir jeg dere. Ikke som verden gir, gir jeg dere. La ikke deres hjerte forferdes, frykt ikke!"

Disse ordene gjorde virkelig inntrykk på meg, og jeg har husket dem siden. Da jeg sang disse ordene, visste jeg at de var sanne. Jeg følte Den hellige ånd fortelle meg at det å følge Jesus Kristus hjelper oss å føle fred. Når jeg har hatt utfordringer siden, har jeg alltid tenkt på dette skriftstedet og følt fred. Sannheten jeg lærte da jeg var ung, har velsignet meg hele livet. ■